

بِسْمِ تَعَالَى

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ

به نیکی واقعی دست نمی یابید تا اینکه دوست داشتنی ترین سرمایه خود را اتقاق کنید.

کلام اله مجید آیه ۹۲ سوره آل عمران

خانواده محترم مرحومه دکتر شهناز باقری

در این دو روزی که در جریان ارتحال **مرحومه خانم دکتر شهناز باقری** و وصیتنامه مخلصانه ایشان بوده ام یک چشمم خندان و یک چشمم گریان بوده است. چرا که در این وانفسای کمبود جسد و اختلال مشهود آموزشی در زمینه دروس تشریح در دانشکده پزشکی، شیر زنی فرهیخته و پزشکی متخصص و درد آشنا، با تمام سلول های وجودش بفریادمان رسید و یک گروه علمی آموزشی و پژوهشی ۲۰۰ نفره استاد و دانشجو را خوشحال کرد. خدا ان شاء الله روح بزرگش را خوشحال کند! اما در همین دو روزه حد اقل سه بار گریسته ام برای اینکه چرا چنین اسطوره های سخاوت و بزرگواری و پاکبازی باید از دست بروند. ولی باز خودم را تسلیت می دهم که ایشان از دست نرفته بلکه خود را یافته و خود را بدست آورده و تا ابد محفل درس پزشکان را گرم و دست پری از علم و دانش به آنان بخشیده تا اینکه بهتر و زیبا تر به جامعه انسانی و اسلامیمان خدمت رسانی کنند، و همچون حیات پربرکت خویش در ممات خود نیز شفا بخش درد و آلام بیماران باشد.

ضمن عرض تسلیت برای عزیز بخدا پیوسته این بزرگواری و بزرگ منشی را به خانواده فرهیخته باقری تبریک می گویم. اجرکم مقبول

دکتر ابراهیم اسفندیاری

استاد گروه علوم تشریح و پاتولوژی مکلولی دانشکده پزشکی اصفهان ۹۷/۰۳/۱۰